

Wekelijks neemt **Bor Beekman, Robert van Gijsel, Hein Janssen** of **Rutger Pontzen** stelling in de wereld van film, muziek, theater of beeldende kunst.

Column

FILM VOLGENS BEEKMAN

Stelling
Woody Allen is een
contraterrorisme-expert

Vier gewapende mannen, voorzien van bivakmuts en bomrugtas, bestormden vorige week al schietend de rode loper, om boven aan de galatrap het festivalpaleis binnen te dringen. Tijdens het filmfestival van Cannes.

Of, nou ja, we doen alsof. Die loper was nog onbekleed en dus niet rood. En de lichamen van de getroffen op de loper stonden even later weer op. Ze droegen hesjes, voor de herkenbaarheid. En de agenten die dekking zochten achter de witte bloembakken op de Croisette, vuurden met helblauwe neppistolen.

Het betrof een grootschalige terreuroefening, enkele weken voorafgaand aan de 69ste festivaleditie. 'Men moet voorbereid zijn op het ergste', verklaarde de burgemeester van de Zuid-Franse badplaats tegen filmblad *The Hollywood Reporter*. Niet iedereen was te spreken over de terreuroefening, die viel te bewonderen in een online verspreid verslag. Het oogde, alhoewel nep, toch behoorlijk onheilspekkend en weinig feestelijk. Wat als de sterren bang werden?

De Britse krant *The Daily Mail* citeerde een Japanse film- en televisiebons die zich afvroeg of we de rode loper moesten beschouwen als gevaarzone. 'Pas nu ik die video zie, besef ik de risico's.' Een Russische

filminvesteerder zag juist voordelen: 'Door te tonen dat Cannes helemaal niet zo'n soft target is, schrik je met dit soort oefeningen potentiële terroristen af.'

De fictieve terreuraanval, waarbij honderden figuranten werden ingezet, eiste 31 schijndoden en 42 schijngewonden

De fictieve terreuraanval, waarbij enkele honderden figuranten werden ingezet, eiste 31 schijndoden en 42 schijngewonden. De actie werd als 'positief' beoordeeld. De burge-

meester meldde wel nog dat bij de bouw van het festivalpaleis, bijgenaamd 'de bunker', dertig jaar geleden geen rekening is gehouden met dit soort aanvallen. Het kan altijd veiliger.

En Cannes was al zwaar beveiligd. Elke meimaand reist een leger aan politie-eenheden en particuliere beveiligingsdiensten naar de Franse zuidkust. Maar boeven en andere onverlaten trekken zich daar ook weer niet zo heel veel van aan, bleek de afgelopen jaren. Er werd voor tientallen miljoenen aan juwelen ontvreemd, onder meer uit de hotels/sterrenbastions Du Cap en het Carlton. Ook vuurde een, naar later bleek gestoorde, man met een alarmpistool tijdens een publiek interview met acteur Christoph Waltz. En dan was er nog de Oekraïense 'prankster' die op de rode loper ineens onder de jurk van actrice America Ferrera kroop.

Lukt hem dat dit jaar nog eens, dan heeft contraterrorisme-expert Nitzan Nuriel iets uit te leggen. De Israëlische brigadegeneraal is door de prefectuur van Cannes speciaal aangesteld als veiligheidsconsultant. Straks, wanneer op 11 mei alles aanvangt, wordt het veiligheidsniveau opgeschroefd tot het hoogste niveau (4).

De kans dat de regisseur van de openingsfilm nu bang is, of banger, is niet zo groot. 'Stel dat er géén terrorisme bestond en iedereen vriendelijk tegen elkaar was', redeneerde de 80-jarige Woody Allen ooit, 'dan bevinden we ons nog steeds in een extreem vijandig universum. Dus is het onmogelijk om werkelijk gelukkig te zijn. Het beste waarop je in dit leven kunt hopen, is wat afleiding.'

Allen presenteert zijn 46ste speelfilm *Café Society*. Een romantische komedie die zich afspeelt in de filmwereld van de jaren dertig. Zonder bivakmutsen.

Bor Beekman

SPECIAL CULTUURTIPS

Uit collectie Emily Thirion

Alessandro Trincone

Laura Verdonk

150 ontwerpers tonen hun werk op Fashionclash, een toegankelijk, experimenteel modefestival.
Vanaf 11/6

7

Mode

Het modefestival Fashionclash wordt deze zomer voor de achtste keer georganiseerd in Maastricht. Uit de hele wereld presenteert modetalent er zijn ontwerpen. Daaronder ook deze drie designers.

Kinderlijke mannenmode

De mannen van de Belgische Emilie Thirion lijken wel kleuters. Of fantasiefiguren. Ze dragen pyjama-achtige pakken van badstof, jassen met franjes, een cape die is gemaakt van een oud speelkleed. De jassen oversized, de broeken te kort of te lang. De kleuren? Allemaal pastel. Dit alles gecombineerd met kinderachtige

sloffen in de vorm van knuffels. Het is een vreemd én aantrekkelijk beeld, dat uit de nieuwste collectie van Thirion. En dan zijn ze ook nog eens goed gemaakt, die kleren. Thirion, die vorig jaar afstudeerde aan de modeafdeling van Helmo (Haute Ecole Libre Mosane) in Luik, doet haar best om traditionele handwerktechnieken zoals borduren, weven en breien in haar kleding te verwerken.

Vrouwelijke mannenmode

De collectie waarmee de Italiaan Alessandro Trincone vorig jaar afstudeerde aan de mode-school in Florence viel op: hij haalde er de website van de Italiaanse *Vogue* mee. Trincone maakt typisch Italiaans vakwerk, maar dan anders. Zijn mannenkleding kan namelijk net zo goed door vrouwen worden gedragen; slimme zet, want uniseks doet het goed. In zijn handen worden pakken jurken. Hij presenteert in Maastricht de collectie waarmee hij begint dit jaar een master haalde aan het Osaka Bunka Fashion College.

Elegante mannenmode

Dat ze modeontwerper wilde worden, wist Laura Verdonk al op de basisschool. Vorig jaar studeerde ze af aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht, met een collectie die was geïnspireerd op machomannen. 'Van die opgeblazen types die je in de sport-school ziet. Ik noem ze spornoseksuelen', aldus Verdonk. Direct na haar afstuderen begon ze met haar eigen label, Lau.

In Maastricht debuteert Verdonk met haar eerste collectie, getiteld Benjamin. Haar nieuwste archetype is niet meer zo'n gespierde macho. De nieuwe collectie is een stuk vrouwelijker dan haar eerdere werk. Elegant nonchalant, noemt ze het zelf. Denk aan sluike silhouetten en rokken en jurken voor mannen, daar doet niemand moeilijk over op zo'n experimenteel modefestival.

Bregje Lampe

Fashionclash festival, 11/6 t/m 4/7, SAM-decorfabriek (en diverse locaties), Maastricht.

Theatergezelschap De Toneelmakerij sticht een tijdelijke stad aan het IJ, vol theater en kunst.
Vanaf 14/5

8

Theater

Aan de kade tussen het Botel en Loetje aan het IJ in Amsterdam ligt nu nog een parkeerplaats vol grind, pal naast het aanmeerpunt van het pontje naar de NSDM-Werf. Daar verrijst medio mei een grote circustent van ruim 1.000 Liesbeth Coltof, artistiek leider van de Toneelmakerij, verknouwt zich al bij het idee, dat haar theatergezelschap met hulp van sponsors, deelraad en kunstvakopleiding, onder dat tentdoek zes weken lang een familiefestival realiseert in de vorm van een bedrijvige doe-het-zelfmetropool. Hier vinden performances en hoorspelen plaats en kan er door jong en oud worden geklust aan een bouwplaats van hout, karton en elektriciteitsbuis.

In alle hoeken en gaten van de tent stuiten bezoekers op theater en toekomstideeën: van een hangplek voor bejaarden tot een 'omge-

keerd park' (gras boven, wolken als zitzakken) om te chillen met baby's en peuters, en van hoorspelkastjes met stemmen van Noorderlingen (een marktkoopman, kroegbazin en ambtenaar) tot een futuristisch stadhuis waar kinderen het voor het zeggen hebben.

Wekenlang heeft Coltof zich met theatermakers, vormgevers en studenten van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht ingegraven in de geschiedenis van stadsdeel Amsterdam-Noord. Ze interviewden bewoners over de van oudsher sterke sociale cohesie, de overlast van hangjongeren, de explosieve bouwdrift en de invasie aan hippe horreca. Over het Asterdorp, dat ooit als getto voor joden of asociale dienstdeed, over het fenomeen 'spaghettikind', dat onzichtbaar wordt voor te hardwerkende ouders.

Coltof: 'Uit onderzoek blijkt dat de meeste burenhulp van Amsterdam hier plaatsvindt. En dat hier ook de meeste PVV-stemmers zijn. Trots en onvrede gaan hand in hand.'

Alle opgeduikelde informatie krijgt straks een plek in performances én in de voorstelling *Verzetsgroep-Noord*, geschreven door Ad de Bont en geregisseerd door Paul Knieriem. Die gaat over twee eigenaren van een Amsterdams koffiehuis, Rinus en Ria, met belasting-schuld. Hun Ghanese pleegzoon speelt bij Ajax en moet uitkomen in de finale tegen Fenerbahçe. Matchfixing lijkt een uitweg uit de financiële zorgen, totdat een verzetsgroep van verschoppelingen een actie op touw zet.

Zeven acteurs, waaronder Tjebbo Gerritsma, Rian Gerritsen, Dionisio Matias en Sadettin Kirmiziyüz, spelen veertien rollen. 'Het wordt een volkse carroussel van dubbelrollen. En dan komen er ook nog koren zingen, spelen kinderen theater en treedt een linedanceclub op. Uit Noord. Gelukkig hebben we de grootst mogelijke tent gehuurd.'

Annette Embrechts

Toneelmakerij, *Enkeltje Amsterdam*; NSDM-werf, Amsterdam-Noord, 14/5 t/m 12/6.

Liesbeth Coltof
Foto Aurelié Geurts